

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezés a Közzolgálati Törvényszék F-76/06. sz. ügyben hozott ítéletének hatályon kívül helyezésére irányul, amely megsemmisítette az Elszámolási Hivatal által panasz elbírálása-ként hozott azon határozatot, amely azzal az indokkal tagadta meg a legutóbbi beszerzést követően két évvel beszerzett újabb keresek szék beszerzési költségeinek megtérítését, hogy a keresek szék cseréje nem volt szükséges.

A fellebbező a fellebbezésének alátámasztásaként először is azt állítja, hogy az ítélet a hatályos közösségi jogi rendelkezések megsértésével újrafogalmazza az orvosszakértő és az orvosi tanács mérlegelési mozgásterét, amennyiben ezen ítélet szerint az ilyen mérlegelési mozgáster csak azokat az orvosi szerveket illeti meg, amelyek függetlenek.

Másodszor, a fellebbező szerint az ítélet megfosztja jelentőségüktől az orvosi tanács által adott és a költségek szükségességének megítélése szempontjából a gyakorlatban jelentős szerepet játszó állásfoglalásokat, amennyiben kimondja, hogy ez a szerv csupán tanácsadó jellegű, az állásfoglalásait pedig nem hozzák nyilvánosságra. Ez ellentétben áll az Európai Közösségek tisztviselői betegbiztosítására irányadó közös szabályzat 2004. március 22-i változatára vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlattal. Ezek az állásfoglalások továbbá a költségek szükségességére vonatkozó megdönthető vélelemnek minősülnek.

Ezenkívül a fellebbező a tények elferdítésére, illetőleg a tényállás és a jogvita tárgya hibás jogi minősítésére, valamint az ítéletre vonatkozó indokolási kötelezettség megsértésére hivatkozik azon tény alapján, hogy szerinte a Közzolgálati Törvényszék a panasz elbírálásaként hozott határozat lényeges részét nemlétezőnek minősítette.

2008. szeptember 15-én benyújtott kereset – Ellinika Navpigeia kontra Bizottság

(T-391/08. sz. ügy)

(2008/C 327/55)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: Ellinika Navpigeia (Skaramagkas, Görögország) (képviselők: I. Drosos, K. Loukopoulos, A. Chiotellis, Ch. Panagouleas, P. Tzioumas, A. Ballas, V. Voutsakis és X. Giouostas ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

– Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Görögország által az Ellinika Navpigeia A.E. társaság javára nyújtott C 16/2004. sz.

(korábban NN 29/2004, CP 71/2002 és CP 133/2005) támogatásokról szóló, 2008. július 2-i határozat 1. cikkének (2) bekezdését, 2., 3., 5. és 6. cikkét, 8. cikkének (2) bekezdését, valamint 9., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 18. és 19. cikkét;

– a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes (a továbbiakban: ENEA) a C 16/2004. sz. (korábban NN 29/2004, CP 71/2002 és CP 133/2005) támogatásokról szóló, 2008. július 2-i E(2008) 3118 végleges bizottsági határozatban vele szemben elrendelt tizenhat intézkedésből tizenkettőt vitat, és megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztása érdekében kilenc jogalapra hivatkozik.

Első megsemmisítési jogalapjával a felperes úgy érvel, hogy a Bizottság nem alkalmazta az EK 298. cikket, noha a megtámadott határozat elismeri, hogy az ENEA hadihajójár.

Második megsemmisítési jogalapjával a felperes úgy véli, hogy a megtámadott határozat nem alkalmazta az EK 296. cikket, illetve hogy azt helytelenül alkalmazta.

Harmadik megsemmisítési jogalapjával a felperes előadja, hogy a megtámadott határozat nyilvánvaló mérlegelési hibát, illetve másodlagosan elégtelen indokolást tartalmaz, miközben elismeri, hogy az ENEA-nak 1997 és 1999 júniusa között korlátozott hitelképessége volt, ezt követően pedig egyáltalán nem rendelkezett ezzel. Konkrétabban a megtámadott határozat a) nem vizsgálta meg az ENEA hitelképességét hadiipari jogalany minőségével összefüggésben, b) ok nélkül vitatta az ENEA-ra vonatkozó gazdasági adatokat és a magánbank általi finanszírozás megszerzése érdekében az ENEA által nyújtani tudott garanciákat is, c) ok nélkül figyelmen kívül hagyta és tévesen értékelte az Elliniki Trapeza Viomichanikis Anaptyxisnek (görög iparfejlesztési bank, a továbbiakban: ETVA) mint az ENEA többségi részvényesének – a vállalkozásban való részesedésének értékében és hozamában való – érdekelttségét.

A 160 millió euró összegű adósság leírása formájában nyújtott támogatás visszaélésszerű felhasználására vonatkozó negyedik megsemmisítési jogalapjával a felperes úgy érvel, hogy a C 10/1994. sz. vitatott határozat nem írt elő feltételeket, és azt nem alkalmazták visszaélésszerűen, másodlagosan pedig, hogy az említett összeget nem nyújtották teljes egészében az ENEA-nak, és hogy következképpen a ki nem fizetett összegek nem téríthetők vissza. Továbbá a felperes úgy véli, hogy az EK 296. cikket kell alkalmazni mind annak értékeléséhez, hogy megvalósult-e támogatás, mind pedig a visszatérítendő haszon meghatározásához. Végül a felperes szerint a támogatás visszatérítése sérti az arányosság, a jogbiztonság és a támogatás kedvezményezettje jogos bizalma védelmének elvét.

A 29,5 millió euró összegű, a létesítmények bezárásához nyújtott, 2002-ben jóváhagyott támogatás – a felperes hajójavítási kapacitásának korlátozására vonatkozó kompenzációs feltétel állítólagos be nem tartása miatti – visszaélésszerű felhasználására vonatkozó ötödik megsemmisítési jogalapjával a felperes úgy érvel, hogy az N 513/2001. sz. jóváhagyó határozatot helytelenül alkalmazták.

A 22,9 millió euró összegű beruházási támogatás visszaélésszerű felhasználására vonatkozó, illetve az ETVA-nak az e beruházás megvalósítását célzó jegyzett-tőke-emelésekben való állítólagos jogellenes részvételére vonatkozó hatodik és hetedik megsemmisítési jogalapjával a felperes úgy érvel, hogy az N 401/1997. sz. jóváhagyó határozatot helytelenül alkalmazták, valamint hogy megsértették az EK 87. cikk (1) bekezdését, mivel a Bizottság tévesen ítélte meg úgy, hogy az E 10. intézkedés jogellenes állami támogatást jelent, továbbá hogy megsértették a bizalomvédelem elvét, végül hogy nem alkalmazták az EK 296. cikket.

A felperes által az 1997-től 2001-ig tartó vitatott időszakban kapott kölcsönökre és garanciákra vonatkozó nyolcadik megsemmisítési jogalapjával, és az erre vonatkozó harmadik megsemmisítési jogalapon túl, a hitelképességének téves értékelését illetően a felperes a következőket kifogásolja: a) a piactudományi magánbefektető kritériumának téves alkalmazása, b) az EK 87. cikk (2) bekezdésének, az 1540/1998/EK rendelet⁽¹⁾ 3. cikkének és a 90/684/EGK irányelv⁽²⁾ 4. cikkének téves alkalmazása, c) az arányosság elvének megsértése és nyilvánvaló mérlegelési hiba az ENEA-nak a 2002 júniusában lefolytatott teljes privatizációja utáni hitelképességét illetően a szóban forgó intézkedések miatt visszatérítendő összegek meghatározásával összefüggésben, és d) ténybeli tévedés az ETVA által a felperesnek nyújtott kölcsönöket és garanciákat illetően, mivel a megtámadott határozat nem vette figyelembe azon tényt, hogy az ETVA privatizációja után a szóban forgó intézkedések semmilyen állami támogatási elemet nem tartalmaznak.

Az ENEA nem katonai tevékenységének a katonai tevékenységből történő jogellenes finanszírozására vonatkozó kilencedik megsemmisítési jogalapjával a felperes a következőket kifogásolja: a) az EK 296. és 298. cikknek, valamint az EK 88. cikk (1) bekezdésének megsértése, b) a magánbefektető kritériumának a katonai szerződésekre való téves alkalmazása, valamint c) az indokolás hiánya és téves értékelés a visszatérítendő összegek meghatározását illetően.

⁽¹⁾ A hajógyártáshoz nyújtott támogatások új szabályainak megállapításáról szóló, 1998. június 29-i 1540/98/EK tanácsi rendelet.

⁽²⁾ A hajógyártás támogatásáról szóló, 1990. december 21-i 90/684/EGK tanácsi irányelv.

2008. szeptember 15-én benyújtott kereset – Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt kontra Bizottság

(T-396/08. sz. ügy)

(2008/C 327/56)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperesek: Freistaat Sachsen és Land Sachsen-ó-Anhalt (képviselők: T. Müller-Ibold és T. Graf ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság semmisítse meg a C 18/2007. sz. állami támogatásra vonatkozó eljárás során 2008. július 2-án hozott C (2008)3178 végleges bizottsági határozat 1. cikkének (1) bekezdését;
- A Bíróság a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kérelem a C 18/2007. sz. állami támogatásra vonatkozó eljárás során 2008. július 2-án hozott C (2008)3178 végleges bizottsági határozat megsemmisítésére irányul, amennyiben az a bejelentett képzési támogatás nagy részét, amelyet a Freistaat Sachsen és a Land Sachsen-Anhalt a DHL gyorsposta társaság javára kívánt nyújtani, a közösségi joggal összeegyeztethetetlennek nyilvánítja.

A Freistaat Sachsen és a Land Sachsen-Anhalt az alábbi jogalpokra hivatkozik:

Először is a felperesek kifogásolják, hogy a Bizottság nem engedélyezi a bejelentett támogatás nagy részét, mivel a képzési támogatás a kérdéses képzési intézkedések végrehajtásához nem „szükséges”. A szükségesség általános vizsgálatának a bejelentett támogatás engedélyezési feltételeként, egyedi esetekben való bevezetésével a Bizottság sérti a 68/2001/EK rendelet⁽¹⁾ közzétételét és az egyenlő bánásmód és a bizalomvédelem elvét. A rendelet értékelési követelményei a mentesítési küszöbértéket meghaladó támogatásokra is alkalmazandók.

Másodszor, a Bizottság azon álláspontja, amely szerint a bejelentett képzési támogatás engedélyezése a támogatás szükségességétől függ, jogilag azért is támadható, mivel jogtalanul figyelmen kívül hagyja a bejelentett képzési támogatás által támogatott képzési intézkedések előnyös piaci hatásait. Az ilyen piaci hatások elegendőek a bejelentett képzési támogatás közösségi piaccal való összeegyeztethetőségének igazolásához.

Harmadszor, a Bizottság jogtalanul vonja le azt a következtetést, hogy a támogatás nem bír ösztönző hatással a hely kiválasztása tekintetében. Ténylegesen szükséges volt a képzési támogatás, mivel a támogatás döntő szerepet játszott a DHL számára a Lipcse/Halle képzési hely kiválasztásában és a DHL egyébként nem nyújtott volna ott képzésre irányuló szolgáltatást. Egyébként helytelen a Bizottság azon feltételezése, amely szerint hasonló képzési költségek keletkeztek volna más képzési hely esetében is.

Negyedszer, a Bizottság a szükségesség vizsgálatakor szakszerűtlen követelményeket vett alapul. A Bizottság különösen az objektív szükségességet meghaladó szubjektív követelményekre támaszkodott. Ezenkívül a Bizottság a vizsgálat során a képzési intézkedésekre vonatkozó jogszabályi előírásokat tartotta szem előtt, ami a képzést jogszabályban szabályozó tagállamokat lényegesen hátrányban részesítette.